

Tulsa läser mycket, både gammal och ny litteratur och helst om filosofi. Nu har hon också själv skrivit en bok om hur filosofin kan användas som ett verktyg i vardagen. Boken släpps i höst.

FOTO: STEFAN LINDBLÖM

► – Det händer att jag åker dit någon gång även i dag, säger hon. Klostermiljön är verkligen fantastisk. Att bara vara där är befriande, att sitta och läsa eller göra ingenting, bara sitta tyst och tänka.

Ibland åker Tulsa tillbaka till Røgle kloster. För att hitta tillbaka till lugnet. "Att bara vara där är befriande", säger hon.

För det är det hon ägnar sig åt numera, tänkande. Tulsa är utbildad i filosofisk praxis. Hon tar emot människor som vill prata om sina problem, ungefär som en psykolog tar emot den som vill prata om psykologiska problem eller lösningar, och hon brinner verkligen för sitt värv.

– Jag har skrivit en bok som just är klar. Den kommer nog ut i höst och handlar om att använda filosofin som ett verktyg i vardagen.

Hon kämpar också vidare för att filosofin ska få en mer betydande plats i skolundervisningen.

Det första man ofta tänker på när man hör talas om filosofi är Sokrates, kanske Kant och Platon. Filosofer som vi läst om i

skolböckerna, tänkare som sitter med hakan lutad mot handen och funderar på djupare ting.

Tulsa kanske också sitter så ibland, med pannan i djupa veck, tänkande, grannande. Men hennes liv är också mer handfast emellanåt.

Redan som ung spelade hon med i olika rockband. Och än i dag sätter hon sig gärna bakom de röda trummorna, som dominerar hela det stora vardagsrummet.

Sonen Ivar, 10, plockar fram fiolen och det ska väl inte kunna bli något, trummor och fiol, vilken sättning, men ack vad man berdrar sig. Det låter riktigt vackert.

För ett par veckor sedan var Tulsa uppe i Stockholm med Ivar för han ville prova på att vara gatamusikant.

– Han spelade lite här och där med sin fiol, säger Tulsa. Bland annat på T-Centralen, Norrmalmstorg och Medborgarplatsen. Och han fick faktiskt ihop ganska bra med pengar.

Och visst kan pengar vara en drivkraft för en tioåring som sparar till allt möjligt, men det var mest nyfikenheten om hur det var att

stå där inför alla människorna, som lockade Ivar.

– Jag har själv tänkt att jag skulle göra det där någon gång, säger Tulsa. Men det har inte blivit av, och nu är det nog för sent.

är lite musikaliska, allihop i familjen, säger Tulsa. De flesta spelar något instrument.

Tulsas man Björn är dock mer åt andra hållet, om man säger så. Han sysslar med sten. Företaget han numera sköter mest själv, köper och säljer skiffer till hus och byggnader. Ett allt mer populärt och inte minst hållbart material som dessutom är mycket vackert.

Tulsa var tidigare mer inblandad i stenföretaget.

– Filosofin tar allt mer av min tid, säger Tulsa. Jag reser runt en hel del och håller föredrag på företag och så skriver jag.

Hon försöker sprida budskapet om hur man kan använda filosofi för att förstå sig själv och sin omvärld bättre.

Och hon har hittat sitt lugn i huset vid havet, i Höganäs.

– Det behövs lite tomrum ibland, för att få plats med kreativiteten, säger hon. Det kan jag få här.